

Persbericht

Eendrachtstraat 33
1050 Brussel

19.04 - 27.05.2023

Opening

Woensdag 19.04.2023
18 - 21 uur

Ter gelegenheid van
Gallery Night by Art
Brussels

Mekhitar Garabedian

I copied this page in one country and the other page in another land

De coulissen van de Geschiedenis

De nieuwe tentoonstelling van Mekhitar Garabedian, bestaande uit een reeks tekeningen, vier kalenders en een poster, thematiseert de kwetsbaarheid van erfgoed alsook als het gewicht ervan.

Met zijn nieuwe reeks tekeningen biedt de kunstenaar een persoonlijke, alternatieve lezing van Armeense manuscripten. Hij wordt als het ware zelf kopiïst door de grafische en artistieke mogelijkheden van deze praktijk te onderzoeken en op die manier deze middeleeuwse traditie te belichamen. De kunstenaar heractiveert het spiergeheugen van de kopiïsten via het maken van deze werken en tegelijk benadrukt hij de hedendaagse relevantie van deze boekverluchtingen. Zijn de tekeningen van Garabedian 'revenants' en/of sporen van de lange, materiële, tekstuele en artistieke geschiedenis waartoe manuscripten behoren?

Tijdens de middeleeuwen ontstond onder Armeense kopiïsten de unieke traditie om in het colofon de politieke en sociale, maar ook persoonlijke context te schetsen waarin ze hun werk deden. Zowel de titels van alle tekeningen, als van de tentoonstelling zelf, zijn citaten uit die colofons. De constante dreiging van vijandige volkeren liep als een rode draad door de colofons. Vandaag staat het Armeense culturele erfgoed nog steeds onder druk, onder meer door de complexe situatie in Nagorno-Karabach. Gezien de huidige context van nieuw grootschalig geweld, is het oproepen van het monnikenwerk door Garabedian een confronterende reflectie op materieel erfgoed. De interesse van Garabedian gaat voornamelijk uit naar de combinaties van motieven, vormen en kleuren die enkel voorkomen in de marges van de illuminaties. Hij herhaalt en wijzigt het oorspronkelijke gebaar van de kopiïst om de vaak verwaarloosde of genegeerde grafische elementen centraal te plaatsen en opnieuw tot leven te wekken.

Door de grenzen van de afbeelding te herwerken en opnieuw te interpreteren en door decoratieve elementen uit het kader opnieuw te combineren, creëert Garabedian andere combinaties van patronen; beweeglijker en ongetwijfeld minimalistischer. Appropriatie, taal en vertaling stonden altijd al centraal in zijn kunstpraktijk. In dit geval kijkt hij vanop een afstand naar de beelden, evenals naar de klassieke interpretatie. Indien het liminale zich materialiseert op een grafische manier, dan is ze toch ook uitgesproken politiek. De echo van een kwetsbaar, maar al te vaak vergeten en onzichtbaar Armenië wordt meegenomen, om zo uit de marge te springen, en om de normen en limieten uit te dagen.

Met deze tentoonstelling bouwt Garabedian voort op zijn reflecties rond herhalingen, zoals hij eerder al deed met zijn reeksen rond het Armeense alfabet. De herhaling overstijgt de hoogstandjes van het exact reproduceren en heeft eerder te maken met een meditatieve, abstracte en dynamische oefening.

Het citeren, verplaatsen en vertalen, staat centraal in zijn oeuvre en toont opnieuw aan dat een kunstpraktijk zich altijd vormt op basis van het voorgaande, onophoudelijk

zoekend naar archivale en archeologische impulsen.

Door verschillende visuele en tekstuele bronnen te verkennen, herwaardeert Garabedian een iconische traditie en herinnert hij ons er voortdurend aan dat herinneringswerk zich vaak afspeelt in de marge, aan de rand, in de coulissen van de Geschiedenis.

- Marie-Aude Baronian